

Ezeket kell figyelembe venni a választások előestéjén. Minden választó jól átgondolja, mire adja szavát, és ki legyen az a képviselő, akit bizalmasan választ. Szóval politikai megfontolásból, sőt senki se bocsássa. Mert ha az ország szabadon és függetlenül nem nyilatkozik, úgy nem tudhatja senki, hogy melyik kívánságom jogos Magyarországon, az-e, mely a kiegyezési alapon tovább akar élni nyugodtan és békében, vagy az, amely független országot akar, az ország sorsát az alternatívák bizonytalan mérlegelő-vonai?

Ex jelenleg a két meggyőződés. Mindkettő jogosult, mert mindkettő azon honpolgároktól származik, akik véleményüket szabadon és függetlenül (?) kimondhatják.

Idomossággal kell viseltetnünk a meggyőződések iránt; és amely meggyőződés többségben van, annak a kisebbet hajoljon meg.

Van egy fractio meggyőződés, mely az 1867-ik évi kiegyezési alapon áll ugyan, de „vető” mond azon képviselők ellen, kik a jelenlegi kiegyezéssel résztvettek. E fractio kész a 48-asokkal, fusionálni, személykérdés miatt.

Mi pedig a személykérdésben is találjuk a jövő parlament feladatának megoldhatóságát. Minden választó gondolja át, hogy ha a parlament szakavatlan, megbízhatatlan, elvtelen képviselőkkel telik meg, mit várhat az ország és annak ezer meg ezer bűne? Oly egyének kellenek oda, a kik tisztelettel, szennytelen munkával teljes bizottságokat nyújthatnak.

Azért azok köréből válasszunk!

mi onia, 1876. évi.

Luka Gusztáv második levele.

P. Szántón, június 20.

Tényként vehetünk azonban, hogy a platonikus és parlamentarizmus rendszer embernem az országban munka által nem mozgatható rövid időközben feljött milliomosai, a közműveltség leggyakoribb bűnösai vannak, midőn az általuk nevelési rendszer, midőn az egyetemmel a doktorokat és professzorokat gazdagítja, szaporítja egyáltalán azok számára, kik iskolát kerüldve eleget tanulnak ugyan a jó életre igényeket forrás, de annál kevesebbet abból, mi munkájukra, erre jogosítana. Ezt az

berégszere, miniat belátják, hogy másutt kitűnő nem remélhetnek, a buta socializmus álmait vesztik fel, hogy ennek vezetői és ingatói lehetnek; midőn pedig ennek győzedelmét hi nem várhatják, megfellelnek annak, kik a társadalmi rend fenntartásának tekintenek, ezen kérdésére: „Ich weiß nicht, warum man immer auf mich schaut!”

A platonikus gasda pusztul, a zsidó szaporodik, kik bizonyosan önmaguk igazat adnak annak, midőn azt mondják, hogy valamint lettek csaknem egy egy társadalmi osztályt képviselve, annak becsületesei kegyetlen rézre lettek, túllangáltak azonban önmagukra ép oly káros és demoralizáló, mint az országra néző életvesztélyes, mert ha ezt valamit együtt nem bűnök, hanem zsidóságra vagyakodának Istócsynak köztük sokkal több pártefe akadna.

A platonikus és a mi vele össze van kötve, elkedvetlenítik a tőrő kitarásra utalt becsületes munkát, midőn ezen nemesebb tulajdonok nélkül, csupán a szabad-elmét (ad normam szabad személy) lelkiismeret áldásait tüntetik elő, — miért is hol ez uralom és kintlétezés vergődött, dolgozni se kell, ostromkodni mindenki akar.

A platonikusnak sok egyéb feltétlenül rosz következményeit itt előzményfálmom sok volna, és csak azt jegyzem meg, hogy megállapodott lételetől csak túllengésűt is e társadalmi fenntartatlansággal megferhetlennének tartom, mert alábbis éppen egy a uroni, mint a legzűrzesebb ember vinkóját.

Midőn bármint létünket védő vagy nemzeti hatalmunkat szaporító harcokról beszélhetünk, ezzel megkötődünk a győzések kell, mihez csak akkor lehet remélnünk, ha önkormányzatunkkal önmaga magunk és nem megbízottakkal által teljesül.

Midőn minden réteg — a legfelső sem kivétel — vitális érdekei által ezen harcok felvételére kényserítettek, és ezen harcok csak a személyes érdek emberei perhorreliájának emlékeztetői meg azok, kiket személyes párt támogatása végett többet kevesebbet ártalmatlanságok látszó, de kevesebb is fenntartandó alátámasztás felkérnek, hogy választás időkben már igen sokszor valóban ártatlan aláírások is proscriptio és fidesz listaivá fajultak, emlékeztető meg, hogy ha az ambíció embere ennek kedvéért önmagával diszponál, mások jövőkét, vagyont és jólétét kezébe tartja, mert a hazának jóléte szoros összefüggésben van minden polgárával, bármint nemzetiség és felekezethez tartozzon is, mivel hazánk alkotmányában éppen ezen ügyek általánosság alatt keletkeztek, az egyenlőség megváltoztatása a haza önállósága és szabadsága rovására történik.

Ha a parlamentarizmus külön commoneként csak önmaga javára törvényeket alkotó testületként tekintik, mint mások vagy a községben osztó és ebből eredt vetélytársaként kívül dolgozók, mások nem törődő létüket elmulasztva, az alacsonyabb fokú organizációval ellátott kommunizmus és socializmus vulgi vagus (tudakos megkülönböztetést adva) között egyéb különbséget nem mutat, mint a végeredményt „Die klei nen Diebe hängt man auf, die grossen lässt man laufen”, miért is communis officialisnak helyesebben bevezethetők.

Midőn itthon eredményeként egyebet nem látunk, mint hogy tíz év alatt az adósság nélkül országok a státusdémagógok tengerbe merítése után (melyből egy vagy más név alatt alkalmazható státusdémagóg nem menekülhet), nem a közönség érdekében lévő, bár egyes rétegeire fájdalmas, végleges rendbejövetele, de folyton és kószul a zavar palatolása és fokozása mőkődik.

Midőn a státusjólét és az adó alapját képező földesip és közepesitály, a bő terméshözék dacára az ország ellen csak végkiemelésnek kűd és egy rosz év által elcsúsztatnak.

Külföldi viszonyaink pedig néphátról ily körülmények között csaknem lehetetlen, nyugodt várakozást kívánnak, és a monarchiauk irig és birtokvágyó szomszédjai között, mostoh: körülmények által parancsolt; bár ideiglenes ingadozást (az oncilatio és értelmezés) a jobbunk reményében tűrni kényserítettek, és a társas megzakadása csaknem halál volna.

Midőn a nyeresésködő társulatok birtokában lévő a socializmus officialisai vajdái által uralt uszlapok nem a közönség felvilágosítására, de véleményének tévára vezetésre dolgoznak, hogy zavart előidézve, ennek segítségével az általuk is fenntartott társulatok belátott állapotot és ezzel együtt saját uralkodó tartamát hosszabbítsák, a mindig sikeresnek bizonyult néphátrólítás jól értett mestersége által elbizakodottak, országnak, személyeinek, sőt lelkeiknek aláírását ép oly könnyű dolognak nézik, mint zsebkendőik és kőszu sálartólunk (ország-vagyon) eltelvélésüket, szabad mozgásra képtelenségek gondolván azokat, kiket eddig szabadulv nyelvpertésűl mozdulatlanul bakba költetartani sikerült, hogy Lipótország a zavar csoréjék ki Magyarországot porrá és csörgőcipkával cimeret.

Ha a beteg országgal eddig elhitetni sikerült, hogy szemérvilága megúrása tekintetéből reá nézve legjobban, ha lefekszik és személt zárva tartva, érdekeinek elintéztetét lejhatalom birtelen képviselőkre bizza; ezt elhitetni sok, elbűnő még több volt, de midőn a látástól nem is valami mesterséges bűsösre de bicska segítségével végkép megfontani igyekeznek, a megremélt beteg felnyitja szeméit és látja, mit csináltak vagyónával és kezével, éri rabának leforrást, — még akkor is a beteget a vakág boldogságával capacitálni, — még is csak személtelenség.

Nem, mi nem azonosíthatjuk magunkat a parlamentarizmus kompiánál, kik valóban a zavar saját érdekében eszelekeznek, mindig az ország érdekeit festik a falra, — mi, ha egy képviselő bármely éke, és uralkodó ellenfelet élecek szikráival elborító, magát a többségnek vezetői ajánlkozó becséde után leül és alágúton mondja magát: „Ne! én is vagyok olyan Tisza mint te!” vagy a másik a pénzügyérzsédelgéseit mutogatva, társainak értékre adja azt egyenesen kimondja: „Te nem vagy olyan mester, nem vagy olyan élőlény mint én!” az pedig bűszéggel és sértve, napnál világosabban bebizonyítja, hogy nemcsak olyan mester, de még sokkal nagyobb, sőt egy sokkal még energikusabb címet érdemlő, —

és ekkor társai bűszitő tepsival találkozik; ezt mi, kik a földet becsületes igazságossággal tartjuk, nem vagyunk képesek bűszitni.

Mi dolgozunk, és zavar által ettől elvonatni nem akarunk, országunk jogait, régi elvezetési változtatni és a zavar alkalmával uralkodni nem akarunk, sőt még olyan pápával is meg vagyunk elégedve, a ki csak lelki fegyverekkel kényeztet parancsainak eleget tesz, mert ha parancsai jogalkotó ellenfeleket, lelki fegyverekkel melyekkel bővelkedünk és melyek testőrséget és bunkumot is adnak hitjeink szívesen szolgálatát, — ellenállhatunk, mi a békével ellenfeleket, kik nem voltak megelégedve a fő közepő (azó) tuakóval, és Jupiteritől új királyt kértek. A meddig csak magyarok vagyunk, sem moszkvai sem berlini golyapapát nem kívánnak, és azt hiszem, hogy ezen pápista nézetünket minden más nem ultramontan nézetű felekezettel osztjuk, ezen nézetkülönbséget megárdalmolva, mert ha magunk mondunk is ki: „Si ex communicatus veniet, excommunicatus abiit”, de a hitzabadság kivívásában együtt futott vérünk, és német rajongást hitzabadság dolgokban soha sem ismertünk.

Legkevésbé akarunk először coloniává változni, és ily állapotban uralkodni — mert az direkt ugriának is kellemetlen.

Megyeinket és csak által saját önkormányzat jogainkat közigazgatási bizottság címére átváltatni nem engedjük.

Itt sárjel kösült a közigazgatási bizottságunknak utolsó ülésére figyelemteremtő érdektárasimat, melynek folyama alatt mint felebbviteli forum, leginkább helytelenül ki-vetett adokivetések leszállításával vagy ki-nyitással foglalkozott, — fel kell tennünk, hogy ezt a többségben lévő kormányt ki-vezetettek kegyes elzárásával tekte, nem akarom mondani hogy kortesfogásból, miként ezen áldott intézkedést megkedveltesek, de kíváncsi binn, hogy méltányossági tekintetből — fordítva azonban a kocika: a kormánypárti szavazási fejelemet a parlamentben, bár ezek a mi választottainknak mondatnak, úgy hiszem kellően ismerjük, hogy a kormány ki-vezetettjei mily legyelem fognak tanusítani, elképzelhetjük; — tegyük, hogy bizonyos igen könnyen képzeltető esetben a közpénztárak kiürülnek, az adóhivatalok ezek új megújulásra vagy csak a bűszitők szigorú behajtására utasítanak, ha tudjuk, hogy a tizenegy barmikor elmozdítható kormányt ki-vezetett fel-tétlen majoritásban van azok felett, kik a közönség képviselőiként sziguralnak — és megvallom ezen esetet igen tudom magamnak képzolni — majd akkor talán választottaink lemondanak? — az új választást is tudom képzolni — tudják ezt bizonyosan mások is, — azért róla elég. Megszüntető-én kell mőkődünk, mert nem garancia de szenygező vezély, és a megye jogával ellentét.

Mindezt utoljára, mindent a vég-3-re hagyva, és a jogos védelmet csak akkor kintetni meg, midőn már késő, — megbe-csajtható talán egy nemzotnál, mely az alkotmány ányékán kívül egyebet nem ismert, de megbocsajthatatlan volna nálunk.

Midőn a pestmegyei ellenzék megalakult, és a parlamentarizmus egygyé sűlt, ellenzék elvezetését elfogadni szokadott, (meg lehet ugyan, hogy mint az eddigi ellenzék a keblőkből fogadott köztársasági elemek által céljaira hamisított és a kormányt i-traszkának által kijelölt bűnyre terelgethetik) de magát akarra nem akurva ellenfelebe tette a parlamentarizmus tendenciákkal, és a megyei ellenzék elvezetését által a megyét, a decentralizációt ellenzékbe bosta a centralizált parlament és miniszteri hatalommal, — egy szóval a Rubicont átlépte, — nekünk is, kiknek meggye az önkormányzat megvédésében mindig az első köztől foglalt helyet, a tárgyról gondolkozunk, határozunk és teendünk kell, — akkor és amikor erre alkalmunk lesz, — ébren lévő egyáltalán, hogy ha a választások előtt mint megyei ellenzék nem consolidálódhatunk is, a mondva készült egyesült parlamentarizmus ellenzékűl részvételtől orakodjunk, mert ez a szó legzűrzesebb értelmében „peior medicina morbo” a betegségnél rosszabb orvososság.

Tisza parlamentarizmus ellenzéké irányában, mely most a bűszu koplatás folyton egygyé bűszült, mindig az által tartotta fel magát és hozza legközelebb álló érdek társait, hogy mindig megadta mindazt, mit ellenzék cserebe a hatalomért megadni ki-nálkozott.

Ellenzéke a nélkül, hogy önmaga jobb lett volna, Tisza és társainak lelkiismereti és morális kötelekeire speculált, midőn ki-vinni ajánlkozott mindazt, mit Tisza és collegáinak mulja legalább véleményük szerint lehetetlenné tett.

Ök, kik mindent megadni készek voltak, Tisza saját mulja által kintűtnek és jobbunk bűszu magunknál, ennek minden eddigi fogalmakat túlhaladó elvtelenséggel

párosult, őrijongással bűszu ambíciója és monomaniává vált egyolomása által mindig meglepettek.

Sit illa terra laetitia! És az örök nyugodalom ányékolja őket! Kár volna a parlamentarizmus kibűszítésével sokat foglalkoznunk.

Csak az egyet említem meg, hogy józsa ezjárás szerint lehetetlen bármily subtil különbséget megállapítani és remélni a jelenlegi Tisza által uralt és a vele veresnyzó ellenzékűl egy a hogy álló — és a jövőre parlament között, hisz az egyesült ellenzék fogva uralkodni, Tisza pedig el Comp. mint ellenzék versenyezni, — egybízem el lehetne bármelyikről mondani: egyik tizenkilenc, a másik egy híján husz.

Est bűszitőben csak mint elméleti lehetőséget említettem meg, mert a gyakorlatban azok, kik az ország pénzügyével rendelkeznek, fognak arról is gondoskodni, hogy az ellenzékűl bűszitása az éke se sűljön, sőt örökli fognak, ha egy kellően bűszu ellenzékűl rubrikát kezelhetnek, sub titulo: „Jólitok, mentők”.

Hátra volna még a 48-as pártól mőkődő, midőn azonban ezt illetősebben tenni magamnak fenntartom, most rövideden csak azt jegyzem meg:

A 48-as pártnak, miniat a „liberam resistendi facultatem” törvényekkel el van törölve, állandó fennállási és törvényes jogosultságot alig adhatni, habár az elméletileg eltérő törvényekkel a gyakorlati tetteleg fennállónak hirdeti, és ettől eltérve, abnormis viszonyaink között létének motívumait és gyakorlati hatásait tagadni sem lehet, mégis meggyőzően szűkeges, hogy mindaz, mi a 48. fogalmát magában foglalja, lényegében nem egyéb, mint az erőszakos germanizálás ellenzékűl és a magyar nemzetség legvégsőbb védelmi eszközé, melyet a körülmények végzeteserű nyomása alatt, midőn az alkotmányos főfaktor megtagadja vagy törvénzi kötelezettségét, vagy ennek teljesítésre tehetetlen, az eoingen-sabb védelem tekintetéből az öbatalmat képviselő megye ideiglenesen a vezély tartamára engedélyezheti ugyan, mint 48-ban tette, vagyis egy móval 48 midőn a végzeteserű események corollariuma, mely ki-udalási pontnak épenzettel alkalmatlan lévén, csak anarchiát eredményezhetne, melynek kinos álmából mint dani közök ébrednünk fel. — Azért én a 48-t csak a vas kényszerűségnek engedményezem.

Dacára a sok és törvényellenes köz-jogi elfocetléseknek, még országunknak sok közjoga, ha nem is illetetlenül, de ahogy egy fennál, még elég van, miből birtelen képviselők maguk számára capitalist verhetnek, zsebkendőket még több redője, melyet kiforgathatnak.

Gondoljuk meg, hogy ha három év nem sok is azokra, kik pusztán szavazással korakodva, a pjakat kényelem és bűszégen jölik, de bűszu lesz ezen időtartam arra nézve, ki fokozott adók és vezélyek között fog kapkodni kényere után, és azon időtartam után sem lát egyebet kővetkeztetni reménytelenségnél.

Alakítsunk a szó legzűrzesebb értelmében megyei ellenzékűt, ennek bűszitására az események meggye egy köztársasági veteránját csaknem kijelölték.

Nem elég, hogy pactum conventumot kűszük egyrésztől bűszu kötelezettségűnk, másrésztől tanyaságunk vagy gyáraságunk köztől, és csak annyit tegyünk: „ut tamen aliquid seori videatur”, hanem határozatlan ki kell mondanunk, hogy országos közjogunk törvényes terrodonán álló megyei ellenzékűkkel ezen szó „megyei” nem particularis érdekek jelzésére szolgál, hanem országos közjogi értelmet jelöl, mely kebelében a parlamentarizmus bűszu hatalom kőrtitai köztől szűdségűl egyrészt ellenzékűkkel nácien helye, ha nevel a közönség megzavarását végett tisztelettel tartatnia is.

Ami a képviselői választásokat illeti, arra nézve 1876. évi október 28-án a megyegyűlésen tett iuditiányombos — melyszerint a megye köveválasztási, utasítás és visszahívási jogainak egyszerű igénybe vételét ajánlottam, — bár jelenleg is ragaszkodom, tekintetbe véve mégis a kormánytaktika által elének gőrdített idő rövidségében gyűkereső akadályokat, megyebeli választó társaimat arra vagyok bűszu figyelmeztetni, sőt ha megengedik tiszteltet felbűniti, hogy saját jogaink kétségkívűl jogos gyakorlatában jelölt-iktől lehető leg-rövidebb, a „Nógrádi Lapok”-ban a jelöltek által kővetkezendő közzéteendő programot kőveteljenek, mely az országos és megyei önkormányzat bűszu előtt világonágban alig hagyva kívánni valót hátra:

„Alulírott a megyének köve küldöz, utasítás és visszahívási jogait örökösűknek és elvitatatlanságoknak tartom, és csak bármelyikének meggye által gyakorlati ream nézve kötelezőnek elamerom, és azoknak mint a megye bűszu, bármikor kézzéveszen engedelmességek, előlegesen nyilvánít

János, Kassa József, Szabó József, Kassa Elek, Tekőcs András, Tekőcs József, Tekőcs Gábor, Góthás Lajos, Singer Tamás, Berta József, Szabó József, Andó Mátyás bíró, Andó Pál János bíró, Andó Antal István, Kis Miklós József, Tóth István, Andó András, ifj. Kakuk János id., Herceg Sándor, Hudo Gercel József, Kleberán István, Somorkevy József, Gálman András, Andó Gyurka János, Kis gyur János, Kakuk János ifj. Andó Marci István, Andó István id., Andó Gábor István, Jász János, Andó József ifj., Andó Antal Pál, Andó Antal János, Pócs János, Kis Gyurka János, Kis Tamás, Andó József István, Hudo János Jánoska, Hudo Mihály, Andó Gyurka András, Andó András Antal, Sándor János bíró, Sándor János ispán, Sándor Pál, Sándor Ferenc, Sándor Károly, Kakuk István, Sándor Gáspár ifj., Jakab János, Jakab Ferenc, Kakuk János kőár, Kakuk buda István, Kakuk Pál, Sándor István József, Kakuk József kőár, Sándor István nagycsal, Sándor Hegedűs József, Tóth József, Sándor Ferenc, Sándor Mihály, Vincze János Máté, Kovács Pál, Sándor Pál ifj., Kakuk Mihály, Kakuk Ferenc, Kakuk Antal, Vincze János, Vincze István, Vincze József, Sándor József, Jakab József, Jakab Pál, Kakuk János andriko, Sándor Pál ispán, ifj. Jakab Ferenc, Jakab Mihály, Jakab József, Kakuk Pál andriko, Kakuk Lajos, Berta István, Kakuk József, Kakuk Ferenc, Sándor István József, Gajdár Ferenc, ifj. Csikán István, Gálcsik György, Tóth József, Gál Urbán, Gál Lajos, Gálcsik József, ifj. Csikán László, ifj. Csikó József, Herceg Gábor, Csikány Vincze, Komjáthy János, ifj. Csikó József, Varga Mihály, Antal István, Antal Mihály, Lőrinc István, Jakab András, Tóth Mihály, ifj. Herceg József, Csikány József, Borány József balás, Csikó István, Antal Ignác, Gál József, Szék Ferenc, Csikány János, Sipos István, Klein Vilmos, Bencze Gábor, Gál Ferenc, Balás Gábor, Balás Bertalan, Kis István, Szent Mihály, Lebeczky Pál, Oláh János ifj., Jászik János, Salta József ifj., Szép Antal, Barany Anselm, Pálmány István, Pálmány János, Salta Antal, Rigó András, Rigó Lajos, Rigó Ferenc, Balás Ferenc, Laczkó Antal, Kanyó Mihály, Kassa János ifj. kőár bíró, Kassa Elek kőár szavazó, Ficsor Ferenc, Balás László Micsinay Zeig-

mond, Molnár János szavazó bírók. Balás Gábor, Balás Berta, Kis István, Szent Mihály, Lebeczky Pál, ifj. Oláh János, Jászik János, Salta József, Szép Antal, Barany Anselm, Pálmány István, Pálmány János, Salta Antal, Rigó András, Rigó Lajos, Rigó Ferenc, Balás Ferenc, Laczkó Antal, Kanyó Mihály, Kassa János bíró, Kassa Elek, Ficsor Ferenc, Balás László, Serédi Lipót, Micsinay Zeigmond, Molnár János, Nikovics János, Buzók Ferenc, ifj. Horváth István, Berki István, Berki János, ifj. Berki József, Csak Gábor, Repcsák Imre, Bornemiza Lajos, Hunyady Dániel, Vicsian Pál, Vicsian János murár, Vicsian Márton, Rutkay Ferenc, Sejhán István, Palczó János, Lékén János, Lékén György, Mucina András, Oszaján György, Andó Horát, Andó József, Tóth János, Birkó János, Kakuk János, Andó Albert. S. S.

Tanügy.

A b-gyarmati angol álmavasonyok művelő intézetében f. hó 2-án tartottak meg a szigorlatot. A mintegy 40 tanuló correct feleletéből meggyőződhetett a szép számmal megjelent értelmi közönség, hogy a leánykák nevelését igen jó kezekre bízta. Sánta Antonia öngyógyító valószínűsége lelke lett az intézetnek, mely ő előtte a szomorú értelmében volt zárdai nevelésnél nem nyújthatott egyebet. A tanterv helyesen megválasztva, megkötődtek ama nehézséggel, mely ő osztály tanulásával jár. A főgyógyítót az keltette fel leginkább, hogy a növendékek a magyarnyelvben és irályban alapos nevelést nyertek a magyarrodalom-ból igen sokat és elég bőven vettek elő. Az idegen nyelvek közül főleg a német, utána a francia szép sikerrel tanultak. A kézi munkában és a songora valamint az énektanulásban is szép baladást tanultak a növendékek. Általában mindenki meg volt elégedve a sikerrel.

Lang Hummer Francesiska engedélyezett leány tanodájában pedig f. hó 3-án mentek végbe a vizsgák. A szép számú közönség nagy érdeklődéssel halgatva végig a szép eredményeket, melyeket a

tanterv felmutattak. Szép előhaladás tanu-
sított főleg a kézimunkákban, melyeknek tanításában az intézet tulajdonosnője anyai érdemeket szerzett városunkban, hogy a-
talabb anyanyelvi háttérrel emelkednek meg intézetbe. A tantárgyak közül sok elég bőven és alaposan tanultak. Az inté-
zet az idén is igen látogatott volt.

Székessyben a hó 3-án tartotta a székessyi i. r. főiskola tanodai ifjúsága az évi nyári mulatagát a Korpács erdőben.

Egész esti 9 óráig tartott a mulatag, külön a székessyi, hol a székessyi a városi tisztviselők közül is többen megjelentek. A hölgyek egyöntudóan és lelkesen voltak ott, s mind jól mulattak a fiatalok kedélyes magaviseletével. A folytatás bent a városban a nagy teremben tartott mag, melyet azonban 12 órákor félbe kellett szakítani egy rakoncátlan éri em-
ber csandhaborító magaviselete miatt.

Hírek.

A belügyminiszter már azérthidte a központi választmányokhoz leiratát, melyel a képviselőválasztások határidejét aug. 5-16-ára tűzi ki.

Gr. Forgách Antal Losoncban ma tartja beszámoló beszédét. Ellenjelöltje nincs megválasztása bizonyos.

Kossuth-nóta Bozsniával. Székessyherről megidézték az ott székelt Jelasich ezredet. Szállítás közben az ezredet, Siofokon Rakócziával fogadták, mire megidézték, hogy az ezred magyar fiai riadó éljennel válasszoltak, elénkeltek a Kossuth-nótát és éltették Törökországot. A katonaság között a nép erre néhány száz darab süteményt osztott ki.

A congressus legújabb hír szerint csak hat, legfőbb tíz élel tart, melyek alatt a keleti kérdés egészen meg lesz oldva. Constatált tény, hogy monarchiánk Waddington (francia külügyér) indítványára bízott meg azzal, hogy Bosniát és Hercegovinát occupálja. (Mellékesen megjegyzik, hogy hadügyi okokból az occupálás tényleg f. hó 15-én lép életbe.) Legközelebb a görög kérdés és az asszai Törökország kerüli napirendre. Szegény törökök passzívák az osztrokokkal.

Öngyilkosság. B-Gyarmaton jún 30-án a városi „dunkliban” egy 34 éves még eddig ismeretlen egyén felakasztotta magát az ajtóra.

Halmézet. Völgyi György születése-lata a lefolyt hóban eladott darabjaival a közönség kedvence lett. Csak az ár hogy a közönség nem oly számos, miszerint oly szervezett társulatot, mint a milyen Völgyi György ére, feltarthasson. Igas, hogy az idő sem volt kedvező, és hajlandók vagynak elhinni, hogy a gyöngédebb nem részvétel-sége ebben találja indokát; de miből megjönnék a melegebb napok, alapos lehet a remény, hogy városunk minden szépt és nemeseit buzgó közönsége ismét a jó „partoló közönség” lesz, mely ama-
lőbbi években volt a jó társulatok ir-
nyában. Völgyi ár bérletet nyitott 12 elő-
adára, melyekre a legjobb darabokat tűzte ki. A társulat egyes kiválóbb szerep-
lőinek közlelőbbi ismertetését jövő száma-
inkban adni fogjuk.

— Egy borzaváló népszokásra jött rá a körvros Solymoson. Ugyanis ott szokás, hogy ha csocsmócsanya halt el, hátra-
maradt kis gyermekét a megholt emelő meg-
szoptatják, hogy eljőjön ére. Perse az idő-
nyire be kövesszik, mivel szegény kised-
árva a tejel holtest mérget szív magába, mi csakugyan anyjához jutatta. A körvros jelentést tett szolgabíróval, ki az előnyomo-
sát azonnal megejtette.

Piaci árak B-Gyarmaton.

1878. évi júliushó 1-én.

Tisztabuzs	7 frt 60 kr.	—	7 frt 80 kr.
Rosa	. 5 frt 80 kr.	—	6 frt — kr.
Árpa	. 5 frt 20 kr.	—	6 frt — kr.
Zab	. 5 frt 80 kr.	—	6 frt — kr.
Kukorica	6 frt 50 kr.	—	frt — kr.

Jegyzette: Szekes János.

Szerkesztői Értesít.

Vasprém. V. Bárány urnak A lapot rendszer-
kedtek, s így a hiba csak a pótlás történetét.
Becse igértett frémel várjuk.

Szerkesztő

Horváth Danó.

HIRDETÉSEK.

Verreczky Mihály

ajánlja a t. cz. gazdaközönségnek jókiszított **új-rostát**, többféle kőszülökkel jutányos ár mellett, elvállalja a **gazdasági eszközök javítását**, u. m. csöplőgépek, szecskavágók, rosták, stb., egy évi **jótállás** mellett, finom sodrony rostakötőket, továbbá elvállal urasági kovács vagy gépész állomást.

Személyesen vagy levél által bővebb tudomás szerezhető lakásán Halásziban u. p. Szakal.

3-3

Egy jó házból való fiú tanoncznak felvétetik **ANINGER** testvérek vaskereskedésébe B-Gyarmaton.

3-2

Dr. HANDLER MÓR,

orvos- és sebész tudor, szülész és szemész gyógyít gyökereesen, fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű

TITKOS BETEGSÉGEKET

- 1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, ugymint: **magömléseket**, az **ingerlékeny gyenge-
séget**, az **ondófolysást**, különösen a **TEHETETLENSÉGET** (elgyengült férfierőt);
- 2) **húgycsőfolysásokat** (még oly idülteteket is), a **nevezőrések** bajakörös felkeltett és másrendű bajakört minden alakjában és elcsúsztatásban.
- 3) **húgycsőszűkítéseket**,
- 4) **friss és idült nyárfolyásokat**, nőknél az ugynevezett **fehérfolysást** és az onnan eredő **magtalanságot**,
- 5) **BŐRKÍÜTÉSEKET**,
- 6) a **húgyhólyag betegségeit** és **vizelési nehézségeket**.

Rendel naponta: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig és este 7 órától 8-ig.

Lakik: BUDAPESTEN, Balváros, Kigó-utca 2. sz. a Kigó- és Városház-utca sarkán (Rottenbillerféle ház) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.